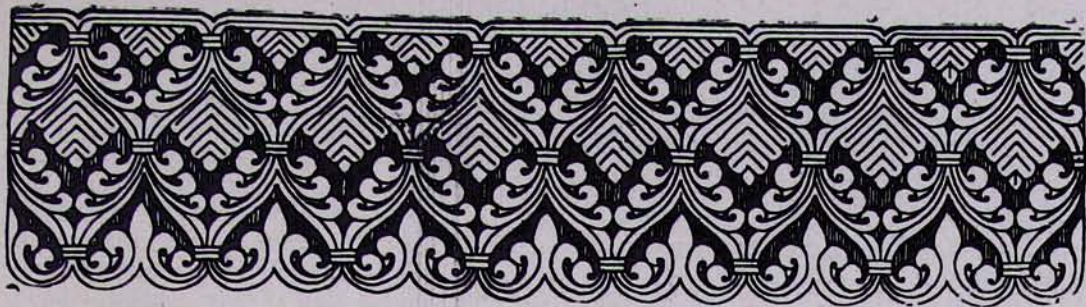

ՄԱՍՆԱՎՈՐ ՎԱՐԴԱՊԵՏԱԿԱՆ ԱՍՏԻՃԱՆԻ ՏՎՉՈՒԹՅՈՒՆ

Սույն թվականի հոկտեմբերի 2-ին, ուրբաթ օրը, հոգևոր ճեմարանի հանդիսությունների դահլիճում, նախագահությամբ Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի ատենապետ գերաշնորհ Ս. Սիոն արքեպս. Մանուկյանի, տեղի ունեցավ վարդապետական թեզի պաշտպանություն:

Հանդիսությանը ներկա էին Մայր Աթոռի ու Էջմիածին քաղաքի մյուս վանքերի ու եկեղեցիների հոգևորականությունը, հոգևոր ճեմարանի դասախոսական կազմը, ուսանողությունը և բազմաթիվ հյուրեր:

Ս. Էջմիածնի միաբան Ս. Զատիկ արք. Ավետիքյանը նախօրոք իր պատրաստած վարդապետական թեզը ներկայացրել էր Վեհափառ Հայրապետին: Նորին Սրբության կարգադրությամբ կազմվել էր քննիչ հանձնախումբ, որի կազմում էին Եգիպտոսի հայոց թեմի առաջնորդ գերաշնորհ Ս. Զավեն արքեպս. Չինչինյանը (նախագահ), Ս. Հոփիսիմե վանքի վանահայր աստվածաբանական գիտությունների թեկնածու Ս. Պարզև վրդ. Մարտիրոսյանը և Մայր Աթոռի Միջեկեղեցական հարաբերությունների բաժնի ընդհանուր քարտուղար, հոգևոր ճեմարանի բազմամյա դասախոս պրն. Պարզև Ծահբազյանը: Բնիչ հանձնախումբը իր կարծիքը ներկայացրել էր Վեհափառ Հայրապետին:

Վարդապետական թեզի բանավոր պաշտպանությունը սկսվեց ժամը 11-ին: Նախ Ս. Զավեն արքեպս. Չինչինյանը ներկայացրեց հանձնաժողովի կարծիքը՝ ներկայացված աշխատանքի վերաբերյալ, ապա Ս. Զատիկ արքեպս. հանդես եկավ իր կատարած աշխատանքի բանավոր պաշտպանությամբ և պատասխանեց տրված հարցերին:

Ս. Զատիկ արք. Ավետիքյանի աշխատանքը նվիրված էր Նոր Կտակարանի Համատես Ավետարանների առակների մեկնությանը՝ «Քրիստոսի պատգամները Համատես Ավետարանների առակներում» վերնագրով: Աշխատանքը բաժանված էր ինը գլուխների և երկու հավելվածների: Կազմում է 86 մեքենագիր էջ:

Բանավոր պաշտպանությունից հետո հանձնաժողովը Ս. Զատիկ արք. Ավետիքյանի աշխատանքը գնահատեց «քաջալավ»:

Հոկտեմբերի 3-ին, շաբաթ օրը, Օշականի Ս. Մեսրոպ Մաշտոց եկեղեցում սկսվեց վարդապետական աստիճանի տվչության արարողությունը: Վեհափառ Հայրապետի բարձր կարգադրությամբ գերաշնորհ Ս. Զավեն արքեպս. Չինչինյանը կատարեց Ս. Զատիկ արք. Ավետիքյանին վարդապետական մասնավոր աստիճանի տվչության արարողությունը:

Արարողության ավարտից հետո սրբազան հայրը հետևյալ բովանդակալից խոսքը ուղղեց նորընծա վարդապետին.

«Օրինակ չինչիք հաւատացելոց բանիք, գնացիք, սիրով, հաւատովք, սրբութեամբ» (Ա Տիմ. Ա. 12):

Օշականի այս սուրբ եկեղեցվում մեջ, ուր կհանգչի երիցս երանեալ Ս. Մեսրոպ Մաշտոցի դամբարանը, եկած ենք այսօր, Հայոց եկեղեցվո օրինաց համաձայն, վարդապետական գավազանի տվչության կարգը կատարելու հոգեշնորհ Ս. Զատիկ արքեպս. ի: Իր ավարտաճառը, որ կկրե «Քրիստոսի պատգամները Համատես Ավետարանների առակներում», երեկ պաշտպանած է Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարանի կամարների ներքո, ստացած է գնահատանք:

Այստեղ, այս սուրբ վայրի մեջ, բանաս-

տեղծի պատկերավոր բացատրությամբ, Ս. Մեսրոպը բոլոր ժամանակներու համար կկենա իբրև «աղամանդեայ ապառաժ», կարդացի՞ք վարդապետական գավազանի տվչության հատուկ աղոթքներ և երգեցի՞նք շարականներ: Արդարև այս արարողությունը հուզիչ է և արտացավ մեր Եկեղեցվո մեջ: Աստվածային և երկնավոր շնորհ, որ միշտ կլնու զպետս կարեաց Հայաստանայց Եկեղեցվո: Ընծայալը Ս. Հոգվույն առատահոս աղբյուրեն կստանա շնորհներ, հին մարդը կփոխի կամ կնորոգվի: Խորհուրդը տեսանելիին ընդմեջեն անտեսանելիին գալուստն է: Մեր Եկեղեցվո արարողության և ծեսին մեջ, մենք կհայայթենք, օրինակ, երեխայի մկրտության ժամանակ ջուրն ու ս. մյուռոնը և աղոթքներու միջնորդությամբ, անտեսանելիորեն երեխան կգարդարվի Ս. Հոգվույն շնորհքով: Ս. պատարագի ժամանակ կհայայթենք հացն ու գինին և աղոթքներով անոնք կվերափոխվին անդրգոյալորմամբ, այսինքն զոյակիցն ու փառակիցը անեղ էության, կտարրանա իբրև մարմին և արյուն Հիսուսի Քրիստոսի: Այդպես նաև ձեռնադրության ժամանակ ընծայալը կընդունի Աստվածային և երկնային շնորհ, որ պեսգի իր նվիրումով, անմնացորդ զոհողությամբ, անձնուրացությամբ կարենա ժողովրդին միջոցավ ծառայի Աստուծո, ճշմարիտ Բանին քարոզությունը կատարե հունկըն հավատացելոց, ուղղափառ դավանությամբ:

Երբ Ջերեթյան եղբայրներու՝ Հովհաննես ավետարանչի ու Հակոբոս առաքյալի մարը, ներկայանալով Հիսուսի, խնդրեց, որ իր երկու որդիները արքայության մեջ նստին իր աջ և ահյակ կողմերը, Հիսուս պատասխանեց. «Կարո՞ղ են ըմպել զբաժակն, զոր ես ըմպելոց եմ»: Այն ատեն Հակոբոս և Հովհաննես պատասխանեցին՝ կարիմք: Կրնանք: Հավերժական աշակերտությունը անընդմիջաբար կշարունակի: Անոնք, որոնք իրենց ձեռքը դրած են անգամ մը

մաշին վրա իբրև մշակ Տիրոջ ալգիին մեջ, այլևս ետ չեն կրնար դառնալ, ըսելով՝ կըրնանք լուծը տանիլ: Այս պատասխանն է, որ կուտա այսօր հոգեշնորհ Ս. Ջատիկ վարդապետ Ավետիքյան ի մեջ ս. Եկեղեցվո, առաջի ս. խորանի և երանյալ Ս. Մեսրոպի շիրմին մոտ՝ ծառայելու Հայոց Եկեղեցվո: Բոլորին ներկայությամբ և զգայությամբ Ջատիկ վարդապետ ուխտ ըրավ, լցյալ շնորհք, լի և առավելյալ ամենայն բարության, հավատարիմ մնալու Հայոց Եկեղեցվո առաքելական և ուղղափառ դավանության, նաև հավատարիմ մնալու Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի, որուն զինվորյալ մեկ անդամն է:

Ի հարկին, ըստ առաքելական պատվերին այն պիտի հաղորդե, ուսուցանե, խրատե, հանդիմանե, բայց ամենեն ավելի՝ դժվարությանց պիտի տոկա և համբերե, ստանալու համար հաջողության պսակը, զոր Տերն բարյաց տաքն ամենայն հուսացողաց յուրոց: Ահավասիկ Պողոս առաքյալի պատվերը. «Օրինակ լինի՞ր հաւատացելոց բանիք, գնացիք, սիրով, հաւատովք, սրբութեամբ. մի անփոյթ առնեք զշնորհացո, որ ի քեզ են, որ տուալ քեզ ի ձեռնադրութենէ»:

Կաղոթենք, որ այդ շնորհները, որոնք ստացավ այսօր, առատանան իր մեջ, և ամենքս կարենանք միշտ փառավորել զանուն Ամենասուրբ Երրորդությանն, որ է օրհնյալ այժմ և հավիտյանս:

• •

«Էջմիածին» ամսագրի խմբագրությունը շնորհավորում է հայր Ջատիկ Ավետիքյանին՝ Հայ Եկեղեցու վարդապետի բարձր աստիճանին արժանանալու համար, և հույս հայտնում, որ այսուհետև ևս նա իր ջանքերն ի սպաս կդնի Հայ Եկեղեցու բարգավաճման ու հայ ժողովրդի ծառայության արագան գործին:

